2

SUPPLEMENTUM BREVIARII ROMANI *QUEBECENSIS.*

DOMINICA III. POST PASCHA

IN FESTO SANCTÆ FAMILIÆ

JESU, MARIÆ, JOSEPH.

DUPLEX II. CLASSIS.

AD I. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus. Psalmi ut in Officio B. M. V.

Capitulum. Gal. 4.

FRATRES, quanto tempore hæres parvulus est, nihil differt à servo, cùm sit Dominus omnium: sed sub tutoribus & actoribus est, usque ad præfinitum tempus à patre.

HYMNUS.

O PAR ingenito, Christe Deus, Patri,
Infans! quem teneris, conjuge cum sacro,
Mulcet Virgo Parens et colit osculis,
Da cunas propè sistere.

Hîc diræ meditans supplicium crucis,
Fletu nostra tuo crimina diluis,
Vagitu misero flectis & æthera:
Pœnas excipis innocens.

Libas purpureum, corpore sanguinem
Exciso, Solymæ fata præoccupas,
Natalique solo non pudet ejici;
Sic ægros, medicus, pias.

Tu, Mater, penetrans, grande sacrarium,
Quid vindex scelerum, quid Deus exigat
Altà mente vides, jamque tuum, ferox,
Pectus, lancea vulnerat.

Quò te cumque, senex, jussa Dei ferant,
Sponsam cum puero, nec mora, dirigis:
Alto tuque, mones, Christe, silentio
Quid natos decet in patres.

Insudas operi, pauper & indigus,
Templo, qui proceres, Sermo Patris doces;
Tot secreta tegis fronte modestiæ,
Quæsitor, licèt arbiter.

Per Christum puerum maxima laus Patri:
Per Matrem, proprio maxima Filio:
Per Sponsùm tibi, laus maxima, Spiritus;
Per Tres gloria sit Tribus. Amen.

℣. Verbum caro factum est, Alleluia:
℟. Et habitavit in nobis, Alleluia.

Ad Magnificat, *Antiph.*

Joseph, Fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam, quod enim in eâ natum est, de Spiritu Sancto est: pariet autem filium, & vocabis nomen ejus JESUM. Alleluia.

Oratio.

DEUS qui salutis æternæ, per Sanctissimam Familiam Jesu, Mariæ, Joseph, humano generi præmia præstitisti; tribue, quæsumus, ut in quâ vitæ authorem nobis similem foris agnovimus, per eam intùs reformari mereamur. Per eumdem, &c.

Comm. Sabbati ante Dominicam tertiam post Pascha.

Ant. Modicum, & non videbitis me,

dicit Dominus; iterum modicum, & videbitis, me, quia vado ad Patrem. Alleluia, alleluia.

℣. Mane nobiscum, Domine, alleluia.

℟. Quoniam advesperascit, alleluia.

Oratio.

Deus, qui errantibus, ut in viam possint redire justitiæ, veritatis tuæ lumen ostendis; da cunctis qui christianâ professione censentur, & illa respuere quæ huic inimica sunt nomini, & ea quæ sunt apta sectari. Per Dominum, &c.

AD COMPLETORIUM.

Doxologia. Gloria tibi, Domine, qui natus es de Virgine, &c.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Alleluia, Jesum Angelorum Dominum, parentibus subditum. * Venite, adoremus. Alleluia.

HYMNUS.

Natum piando crimini
Missurus in terras Deus,
Natoque Matrem Virginem,
Sponsumque Matri providet.

Hæc illa mortalis Trias,
Adumbrat æternam, piis
Et æmulans honoribus,
Sanctâ refert concordiâ.

Edicta Regis exeunt:
Tunc summe rerum Conditor,
Migras, parentum nomine,
Censendus instar subditi.

Sub noctis inclementiâ
Rigente, Natum, frigore,
Stringit puella fasciis;
Joseph adorat Principem.

Præsepe quem tu contines!
Lux fulget: ales gaudia
Labens Olympo nuntiat;
Et Pastor, & currit magus.

Illic Parentes excubant:
Quid non, tacendo, fervidis
Intus sonant affectibus!
Quali ministrant ordine!

Legale dum cultrum ferens,
Ultrò profundis sanguinem,
Jesum vocant, mox victimam
In templa rite deferunt.

Ægypte, servas hospites,
Reddisque, dum Cœlum monet:
Quos, Christe, præsens roboras,
Non sors acerba concutit.

Sit laus Patri, laus Filio,
Sit par, tibi, laus Spiritus
Quem Christus afflabat Puer,
Simul Deus, parentibus. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiphona. Maria peperit Filium suum primogenitum, & pannis eum involvit, & reclinavit in præsepio. Alleluia.

Ps. Domine, Dominus noster.

Ps. Cœli enarrant gloriam Dei.

Ps. Domini est terra & plenitudo ejus.

Antiphona. Maria peperit Filium suum primogenitum, & pannis eum involvit, & reclinavit in præsepio. Alleluia.

℣. Puer natus est nobis, alleluia.

℟. Et filius datus est nobis, alleluia.

Pater noster, &c.

Absol. Exaudi, Domine, &c.

Lectio 1.

De Isaiâ Prophetâ. Cap. 7.

Et adjecit Dominus loqui ad Achaz dicens: pete tibi signum à Domino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz: non petam & non tentabo Dominum. Et dixit: Audite ergo, domus David: numquid parùm vobis est molestos esse hominibus, quia molesti estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum; Ecce Virgo concipiet & pariet Filium, & vocabitur nomen ejus Emmanuel. Bu-

tyrum & mel comedet, ut sciat reprobare malum & eligere bonum.

℟. Verbum caro factum est, & habitavit in nobis. * Et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi unigeniti à Patre, plenum gratiæ & veritatis, alleluia, alleluia.

℣. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri. * Et vidimus.

Lectio II.—Isai, Cap. 11.

Et egredietur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet. Et requiescet super eum spiritus Domini, spiritus sapientiæ & intellectus, spiritus consilii & fortitudinis, spiritus scientiæ & pietatis, & replebit eum spiritus timoris Domini. Non secundùm visionem oculorum judicabit, neque secundùm auditum aurium arguet; sed judicabit in justitiâ pauperes, & arguet in æquitate pro mansuetis terræ: & percutiet terram virgâ oris sui, & spiritu labiorum suorum interficiet impium. Et erit justitia cingulum lumborum ejus, & fides cinctorium renum ejus.

℟. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph: Ave, Maria, gratiâ plena, Dominus tecum; Ecce concipies & paries Deum pariter & hominem. * Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres, alleluia.

℣. Paries quidem filium & virginitatis non patieris detrimentum; efficieris gravida & eris mater semper intacta. * Ut benedicta.

Lectio III.—Isai, Cap. 62.

Propter Sion non tacebo, & propter Jerusalem non quiescam, donec egrediatur ut splendor justus ejus, & salvator ejus ut lampas accendatur. Et videbunt gentes Justum tuum, & cuncti reges inclytum tuum: & vocabitur tibi nomen novum, quod os Domini nominabit. Et eris corona gloriæ in manu Domini, & diadema regni in manu Dei tui. Non vocaberis ultrà derelicta: & terra tua non vocabitur ampliùs desolata: sed vocaberis voluntas mea in eâ, & terra tua inhabitata quia complacuit Domino in te: & terra tua inhabitabitur. Habitabit enim juvenis cum virgine, & habitabunt in te filii tui. Et gaudebit sponsus super sponsam, & gaudebit super te Deus tuus. Super muros tuos, Jerusalem, constitui custodes, totâ die & totâ nocte in perpetuum non tacebunt.

℟. Cùm esset desponsata Mater Jesu, Maria, Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto, * Joseph, fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam. † Quod enim in eâ natum est de Spiritu Sancto est, alleluia, alleluia.

℣. Pariet autem filium & vocabis nomen ejus Jesum. * Joseph. Gloria Patri, &c. † Quod enim.

IN II. NOCTURNO.

Antiphona. Postquàm completi sunt dies purgationis Mariæ, tulerunt Jesum in Jerusalem parentes ejus, ut sisterent eum Domino. Alleluia

Ps. Eructavit cor meum.

Ps. Deus noster, refugium & virtus.

Ps. Fundamenta ejus.

Antiphona. Postquàm completi sunt dies purgationis Mariæ, tulerunt Jesum in Jerusalem parentes ejus, ut sisterent eum Domino. Alleluia.

℣. Ave, Maria, gratiâ plena, alleluia.

℟ Dominus tecum, alleluia.

Pater noster

Absol. Ipsius pietas, &c.

Lectio IV.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis: Homil. I. In Laud. Virg. Matris.

QUÆ est hæc Virgo, tàm venerabilis ut salutetur ab Angelo; tàm humilis ut disponsata sit fabro? Pulchra permixtio virginitatis & humilitatis: nec mediocriter placet Deo illa anima, in quâ & humilitas commendat virginitatem & virginitas exornat humilitatem. Sed quantâ putas veneratione digna est, in quâ humilitatem exaltat fœcunditas, & partus consecrat virginitatem? Audis virginem, audis humilem. Si igitur virginitatem in Mariâ non potes nisi mirari, stude humilitatem imitari & sufficit tibi. Quod si & virgo & humilis est: quisquis es, magnus es. Est tamen majus aliquid quod mireris in Mariâ, scilicet, cum virginitate fœcunditas.

℟. Quem vidistis, Pastores, dicite, annuntiate nobis in terris quis apparuit! * Natum vidimus, & choros Angelorum, collaudantes Dominum, alleluia, alleluia, alleluia.

℣. Dicite quidnam vidistis, & annuntiate Christi nativitatem. * Natum vidimus.

Lectio V.

A SÆCULO enim non est auditum ut aliqua simul mater esset & virgo; quod si & cujus mater attendas, quò te tua super ejus mirabili celsitudine ducet admiratio? Nonne ad hoc ut te videas nec satìs posse mirari? Nonne tuo, imò veritatis judicio, illa quæ Deum habuit filium, super omnes etiàm choros exaltabitur Angelorum? Annon Deum & Dominum Angelorum Maria suum audacter appellat filium dicens: Fili, quid fecisti nobis sic? Quis hoc audeat Angelorum? Sufficit eis & pro magno habent, quòd cùm sint spiritus ex conditione, ex gratiâ facti sint & vocati Angeli, testante David: qui facit, inquit, Angelos suos spiritus. Maria verò matrem se agnoscens, Majestatem illam cui illi cum reverentiâ serviunt, cum fiduciâ suum nuncupat Filium. Nec dedignatur nuncupari Deus, quod esse dignatus est. Nam paulo post subdit Evangelista: & erat, inquiens, subditus illis. Quis? quibus? Deus, hominibus. Deus, inquam, cui Angeli subditi sunt, cui Principatus & Potestates obediunt, subditus erat Mariæ, nec tantùm Mariæ, sed etiam Joseph propter Mariam.

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum: * Quia cùm essem parvula, placui Altissimo & de meis visceribus, genui Deum & hominem, alleluia.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. * Quia cùm.

Lectio VI.

Homil. II. unde suprà.

ET ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur filius Joseph. Nec vir ergo matris, nec filii pater extitit, quamvìs certâ (ut dictum est) & necessariâ dispensatione utrumque ad tempus & appellatus sit & putatus. Conjice ex hâc appellatione, quâ (licet dispensatoriâ) meruit honorari à Deo, ut Pater Dei & dictus & creditus sit: conjice & ex proprio vocabulo, quod augmentum non dubites interpretari, quis & qualis homo fuerit iste homo Joseph. Simul & memento magni illius quondam Patriarchæ venditi in Ægypto & scito ipsius istum non solùm vocabulum fuisse sortitum, sed & castimoniam adeptum, innocentiam assecutum & gratiam. Non est dubium, quìn bonus & fidelis homo fuerit iste Joseph, cui Mater desponsata est Salvatoris. Fidelis, inquam, servus

& prudens, quem constituit Dominus suæ Matris solatium, suæ carnis nutritium, solum denique in terris magni consilii coadjutorem fidissimum.

℞. Fidelis servus & prudens; * Quem constituit Dominus suæ Matris solatium, suæ carnis nutritium & solum, in terris, magni consilii coadjutorem fidelissimum, alleluia, alleluia.

℣. Benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus & testamentum suum confirmavit super caput ejus. * Quem constituit. Gloria Patri. * Quem constituit.

IN III. NOCTURNO.

Ant. Ecce Angelus Domini apparuit in somnis Joseph, dicens; surge, & accipe puerum & matrem ejus & fuge in Ægyptum. Alleluia.

Ps. Cantate Domino canticum novum, cantate Domino omnis terra.

Ps. Dominus regnavit, exultet terra.

Ps. Cantate Domino canticum novum, quia mirabilia fecit.

Ant. Ecce Angelus Domini apparuit in somnis Joseph, dicens; surge & accipe puerum & matrem ejus & fuge in Ægyptum. Alleluia.

℣. Constituit eum Dominum domûs suæ. Alleluia.

℞. Et principem omnis possessionis suæ. Alleluia.—Pater noster.

Absol. A vinculis, &c.

Lectio VII.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Lucam. *Cap. II*.

In illo tempore: Ut perfecerunt (parentes ejus) omnia secundùm legem Domini, reversi sunt in Galilæam, in civitatem suam Nazareth. Puer autem crescebat & confortabatur, plenus sapientiâ: & gratia Dei erat in illo. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrosii Episcopi, Cap. II in Luc.

Duæ sunt in Christo generationes: una est paterna, materna altera. Paterna illa divinior; materna verò quæ in nostrum laborem, usumque descendit. Et ideò quæ suprà naturam, suprà ætatem, suprà consuetudinem fiunt, non humanis assignanda virtutibus, sed divinis referenda sunt potestatibus. Alibì eum ad ministerium mater impellit, hìc mater arguitur, quia adhùc, quæ humana sunt, exigat. Sed cùm hìc duodecim describatur annorum, illic discipulos habere dicatur; vides matrem didicisse à Filio ne exigeret à validiore ministerium, quæ stupebat in juniore miraculum.

℞. Benedictus qui venit in nomine Domini: Deus Dominus & illuxit nobis. * Alleluia, alleluia.

℣. Hæc dies quam fecit Dominus: exultemus & lætemur in eâ. * Alleluia, alleluia.

Lectio VIII.

Benedictio. Divinum auxilium, &c.

Et venit Nazareth, & erat subditus illis. Quid enim magister virtutis, nisi officium pietatis impleret? Et miramur si patri defert, qui subditur matri? Non utique infirmitatis, sed pietatis ista subjectio est, attollat licèt sævis emissus latebris coluber perfidiæ caput & serpentinis evomat venena pectoribus. Cùm dicit se Filius missum, majorem hæreticus appellet Patrem, ut imperfectum Filium dicat, qui potest habere majorem, ut alienis auxiliis asserat eum qui mittitur indigere; numquid & humano egebat auxilio, ut materno serviret imperio?

℞. Ascendit Joseph à Galilæâ, de civi-

tate Nazareth, in Judæam, in civitatem David, quæ vocatur Bethleem: * Eo quod esset de domo & familiâ David. Alleluia.

℣. Ut profiteretur cum Mariâ desponsatâ sibi uxore. * Eo quod. Gloria Patri. * Eo quod.

Lectio IX.

Benedictio. Per Evangelica, &c.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Joannem. *Cap.* 16.

In illo tempore; dixit Jesus discipulis suis: Modicum, & jam non videbitis me; & iterùm modicum & videbitis me. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini, Episcopi.

Tract. 101. in Joan.

Modicum est hoc totum spatium quo præsens pervolat sæculum; undè dicit idem ipse Evangelista in epistolâ suâ: novissima hora est. Ideò namque addidit, quia vado ad Patrem, quod ad priorem sententiam referendum est, ubi ait, & iterùm modicum et videbitis me. Eundo quippe ad Patrem, facturus erat ut eum non viderent; ac per hoc non ideò dictum est, quia fuerat moriturus &, donec resurgeret, ab eorum conspectibus recessurus; sed quod esset iturus ad Patrem, quod fecit, posteaquàm resurrexit & cum eis per quadraginta dies conversatus, ascendit ad cælum.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. O admirabile commercium! Creator generis humani, animatum corpus sumens, de Virgine nasci dignatus est: & procedens homo sine semine, largitus est nobis suam Deitatem. Alleluia.

Ps. Dominus regnavit, decorem indutus est.—*Et cæteri de Dominicâ.*

Ant. Ante luciferum genitus & ante sæcula, Dominus Salvator noster in formâ servi apparuit. Alleluia.

Ant. Ecce Maria genuit nobis Salvatorem, quem Joannes videns, exclamavit dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi. Alleluia.

Ant. Benedicite Dominum, omnes Angeli ejus, ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus. Alleluia, alleluia.

Ant. Joseph fidelis & prudens quem constituit Dominus super familiam suam. Alleluia.

Capitulum. Gal. 4.

Fratres, quanto tempore hæres parvulus est, nihil differt à servo, cùm sit Dominus omnium: sed sub tutoribus & actoribus est, usque ad præfinitum tempus à patre.

HYMNUS.

Verbum! virgineo te genitum sinu,
Te Christi canimus Virgo puerpera,
Te Josephe, sacram progeniem regens,
cujus diceris & pater.
Regnator rutilo lapsus ab æthere,
Tranquillus superis quæ penetralibus,
Pacis regna tenet, condere tùm venit,
Imis quas habitat plagis.
Fortunata domus, quam Deus incolit,
Ac cœlestis amor, fons quoque luminis,
Quam nullis agitat cæcus amor malis,
Nec discordia dividit!
Simplex pauperies hanc decorat domum;
His & deliciæ finibus exulant:
Illic tota Deo gloria perfrui,
Mundum spernere, despici.
O vos, castra Dei, quò celer advolat
Cohors, aligerum, laudibus æmulis,
Circum tecta sonans, nutibus obsequens.
O cœlo domus altior!
Non te servitio legifer eximis,

Non divina negas membra laboribus,
Astrorumque faber sis licèt, artifex,
Lignis vilibus incubas.
Sacris verba Dei vatibus edita,
Exercent animos, candida veritas
Imples, Christe; jubar nube, parentibus,
Excussâ, patet obvium.
Quæ virtus radiat! quæ sapientia!
Qualis mellifluis gratia vocibus!
Quæ morum gravitas! quam venerabiles
Progressus hominis Dei?
Per Christum puerum maxima laus Patri;
Per matrem, proprio maxima Filio:
Per sponsum, tibi, laus maxima, Spiritus;
Per Tres gloria sit Tribus. Amen.

℣. Viderunt omnes fines terræ, alleluia.
℟. Salutare Dei nostri, alleluia.

Ad Benedictus. *Ant.* Puer Jesus crescebat et confortabatur, plenus sapientiâ, et gratia Dei erat in illo et erat subditus illis. Alleluia

Oratio.

DEUS qui salutis æternæ, per Sanctissimam Familiam Jesu, Mariæ, Joseph, humano generi præmia præstitisti; tribue, quæsumus, ut in quâ vitæ authorem nobis similem foris agnovimus, per eam intùs reformari mereamur. Per eumdem, &c.

Comm. Dom. III. post Pascha.

Ant. Modicum et non videbitis me, dicit Dominus; iterùm modicum, et videbitis me quia vado ad Patrem. Alleluia, alleluia.

℣. In resurrectione tuâ, Christe, alleluia.
℟. Cœli & lætentur, alleluia.

Oratio.

DEUS qui errantibus, ut in viam possint redire justitiæ, veritatis tuæ lumen ostendis; da cunctis qui christianâ professione censentur, & illa respuere quæ huic inimica sunt nomini, et ea quæ sunt apta sectari. Per Dominum &c.

AD PRIMAM.

Ant. O admirabile commercium!

AD TERTIAM.

Ant. Ante luciferum.

Capitulum Gal. 4.

FRATRES, quanto tempore hæres parvulus est, nihil differt à servo, cùm sit Dominus omnium: sed sub tutoribus & actoribus est, usque ad præfinitum tempus à patre.

℟. Speciosus formâ præ filiis hominum. * Alleluia, alleluia.
℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. * Alleluia, alleluia. Gloria Patri, &c.— Speciosus.
℣. Notum fecit Dominus, alleluia.
℟. Salutare suum, alleluia.

AD SEXTAM.

Ant. Ecce Maria.

Capitulum. Gal. 4.

AT ubi venit plenitudo temporis, misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant redimeret, & adoptionem filiorum reciperemus.

℟. Benedicta tu in mulieriebus. * Alleluia, alleluia. Benedicta.
℣. Et benedictus fructus ventris tui. * Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Benedicta.
℣. Post partum Virgo inviolata permansisti, alleluia.
℟. Dei genitrix intercede pro nobis, alleluia.

AD NONAM.

Ant. Joseph.

Capitulum. Gal. 4.

QUONIAM autem estis filii, misit Deus spiritum filii sui in corda vestra, clamantem, Abba Pater. Itaque jam non est

servus, sed filius: quod si filius & hæres per Deum.

℟. Constituit eum Dominum domûs suæ. * Alleluia, alleluia. Constituit.

℣. Et principem omnis possessionis suæ, * Alleluia, alleluia. Gloria Patri, &c. Constituit, &c.

℣. Gloria & divitiæ in domo ejus, allel.

℟. Et justitia ejus manet in sæculum sæculi, alleluia.

AD II. VESPERAS.

Omnia ut in primis.

℣. Adorabunt in conspectu ejus, allel.

℟. Universæ Familiæ gentium, alleluia.

Ad Magnificat.

Ant. Propter nimiam charitatem suam, quâ dilexit nos Deus, filium suum misit factum ex muliere; ut in ipso benedicerentur omnes familiæ terræ & adoptionem filiorum reciperemus, alleluia, alleluia.

Oratio. Deus qui salutis, &c.

Pro Comm. Domin. III. post Pascha.

Ant. Amen dico vobis, quia plorabitis & flebitis vos; mundus autem gaudebit: vos vero contristabimini; sed tristitia vestra vertetur in gaudium, alleluia.

℣. Mane nobiscum, Domine, alleluia.

℟. Quoniam advesperascit, alleluia.

Oratio.

Deus, qui errantibus, ut in viam possint redire justitiæ, veritatis tuæ lumen ostendis; da cunctis qui christianâ professione censentur, & illa respuere, quæ huic inimica sunt nomini, & ea quæ sunt apta sectari. Per Dominum.

Die XI. Aprilis.

In Festo S. LEONIS Papæ.

In utrisque Vesp. ad Magnificat, *Ant.* O Doctor. *In Missâ, Introitus* In medio Ecclesiæ. *Epist. de libro Sapientiæ,* Justus cor suum tradet. *Post Evang.* Credo.

Die XXI. Aprilis.

In Festo S. ANSELMI.

In utrisque Vesp. Ant. ad Magnificat, O Doctor. *In I. Noct. lect. de Comm. Doctorum,* Sapientiam. *Ad Missam,* Credo.

Die XVII. Maii.

In Festo S. PASCHALIS BAYLON, Confessoris —*Duplex.*

Omnia de Communi. Conf. non Pont. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui Beatum Paschalem Confessorem tuum mirificâ erga corporis & sanguinis tui sacra mysteria dilectione decorasti, concede propitius, ut quam ille ex hoc divino convivio spiritûs percepit pinguedinem, eamdem & nos percipere mereamur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Lectio I. Noct. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Paschalis Baylon pauperibus piisque parentibus in oppido Turris formosæ, Seguntinæ diœcesis in Aragoniâ natus, à teneris annis plura dedit futuræ sanctitatis indicia. Sortitus animam bonam ac rerum cœlestium apprimè studiosam, pueritiam atque adolescentiam in gregis custodiâ transegit: quam ille vivendi rationem ideò præcipuè diligebat, quòd humilitati fovendæ, ac innocentiæ conservandæ in primis utilem atque opportunam judicaret. Erat in victu modicus, in oratione assiduus, tantâque apud coævos & socios florebat autoritate & gratiâ, ut eorum lites componens, errores corrigens, ignorantiam erudiens, ac desi-

diem excitans, velut omnium parens & Magister maximo studio coleretur ac amaretur: beatus etiàm tùm à plerisque appellatus.

℟. Honestum fecit illum Dominus & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas; & ostendit illi regnum Dei. * Et dedit.

Lectio v.

Qui verò in sæculo, terrâ nempe desertâ & inaquosâ, adeò feliciter adoleverat, flos convallium plantatus in domo Domini, mirum ubique sparsit sanctitatis odorem. Igitur Paschalis, arrepto vitæ sceverioris instituto, atque in ordire Minorum strictioris observantiæ discalceatorum cooptatus, exultavit ut gigas ad currendam viam suam, totumque se Domino excolendum tradens, dies noctesque cogitabat quâ se ratione magis ei magisque conformaret. Ità factum est brevi, ut eum tanquàm Seraphicæ perfectionis exemplar, ipsi quoque provectiores imitandum sibi proponerent. Ipse autem in humili servientium gradu constitutus, se velut omnium peripsema reputans, ardua quæque & abjecta domûs ministeria, veluti jure quodam peculiari sibi debita, summâ cum hilaritate suscipiebat & exercebat humilitate ac patientiâ pari. Carnem spiritui quandoque reluctari nitentem jugi maceratione afflictavit, atque in servitutem redegit: spiritum verò assiduâ suî abnegatione ferventiorem in dies ad interiora extendebat.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum. * Et ad portas Paradisi coronavit eum. ℣. Induit Dominus loricam fidei, & ornavit eum. * Et ad portas.

Lectio. vi.

Deiparam Virginem, cujus clientelæ se ab ineunte ætate dicaverat, tanquàm matrem quotidianis colebat obsequiis, atque filiali exorabat fiduciâ. Porrò erga sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, difficile dictu est, quàm ardenti teneretur devotionis affectu, quem defunctus etiam in cadavere retinere visus est, dùm jacens in feretro, ad sacræ hostiæ elevationem bis oculos reseravit & clausit, magnâ omnium qui aderant admiratione. Ejusdem veritatem inter hæreticos publicè palamque professus, multa & gravia ob eam causam perpessus est; crebrò etiàm ad necem petitus, sed singulari Dei providentiâ impiorum manibus ereptus. Sæpè inter orandum omnibus destituebatur sensibus, dulcique languebat amoris deliquio: quo tempore cœlestem illam scientiam hausisse creditus est, quâ homo rudis & illiteratus de mysteriis fidei difficillimis respondere, atque aliquot etiàm libros conscribere potuit. Denique meritis. plenus, eâdem quâ prædixerat horâ feliciter migravit ad Dominum, anno salutis millesimo, quingentesimo nonagesimo secundo, sexto decimo Kalendas Junii, eodem quo natus fuerat, festo Pentecostes recurrente, annum agens secundum suprà quinquagesimum. Quibus, aliisque virtutibus insignem, ac miraculis tàm in vitâ, quàm post mortem clarum, Paulus quintus Pontifex Maximus illum Beatum appellavit: Alexander autem octavus Sanctorum catalogo adscripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: ingredere in requiem meam; * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. * Quia. Gloria. * Quia.

In III. Noct. Homil. S. Gregorii Papæ *in Evangel.* Sint lumbi vestri, *ut in Communi Confessoris non Pontificis.*

Vesp. à Capitulo de S. Venantio.

DIE XXV. MAII.

In Festo S. GREGORII VII. Papæ & Conf.—*Duplex.*

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter sequentia.

ORATIO.

DEUS in te sperantium fortitudo, qui Beatum Gregorium Confessorem tuum atque Pontificem, pro tuendâ Ecclesiæ libertate, virtute constantiæ roborasti: da nobis, ejus exemplo & intercessione, omnia adversantia fortiter superare. Per Dominum nostrum.

Deindè fit Commem. S. Urbani *Papæ & Martyris.*

Ant. Lux perpetua lucebit Sanctis tuis, Domine, & æternitas temporum, alleluia.

℣. Sancti & Justi in Domino gaudete, alleluia.—℟. Vos elegit Deus in hæriditatem sibi, alleluia.

Oratio.

DA, quæsumus, Omnipotens Deus: ut qui Beati Urbani Martyris tui atque Pontificis solemnia colimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per Dominum nostrum.

In I. Nocturno, Lectiones de Scripturâ occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

GREGORIUS Papa septimus, anteà Hildebrandus, Suanæ in Etruriâ natus, dóctrinâ, sanctitate omnique virtutum genere cumprimis nobilis, mirificè universam Dei illustravit Ecclesiam. Cùm parvulus ad fabri ligna edolantis pedes, jàm litterarum inscius, luderet, ex rejectis tamen segmentis illa Davidici elementa oraculi, dominabitur à mari usque ad mare, casu formasse narratur, manum pueri ductante Numine; quo significaretur ejus fore amplissimam in mundo auctoritatem. Romam deindè profectus, sub protectione Sancti Petri educatus est. Juvenis Ecclesiæ libertatem à laicis oppressam, ac depravatos Ecclesiasticorum mores vehementiùs dolens, in Cluniacensi monasterio, ubi sub regulâ Sancti Benedicti austerioris vitæ observantia eo tempore maximè vigebat, monachi habitum induens, tanto pietatis ardore Divinæ majestati deserviebat, ut à sanctis ejusdem cænobii patribus Prior sit electus. Sed divinâ Providentiâ majora de eo disponente in salutem plurimorum, Cluniaco eductus Hildebrandus, Abbas primùm monasterii Sancti Pauli extra muros Urbis electus, ac postmodùm Romanæ Ecclesiæ cardinalis creatus, sub summis Pontificibus, Leone nono, Victore secundo, Stephano nono, Nicolao secundo & Alexandro secundo, præcipuis muneribus & legationibus perfunctus est: sanctissimi & purissimi consilii vir à Victore Papâ secundo Legatus à latere in Galliam missus, Lugduni Episcopum simoniacâ labe infectum ad sui criminis confessionem miraculo adegit. Berengarium in Concilio Turonensi ad iteratam hæresis abjurationem compulit. Cadolai quoque schisma suâ virtute compressit.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. * Manus.

Lectio.

Mortuo Alexandro secundo, invitus & mærens unanimi omnium consensu, decimo kalendas maii, anno Christi millesimo septuagesimo tertio, summus Pontifex electus, sicut sol effulsit in domo Dei: nam potens opere & sermone, ecclesiasticæ disciplinæ reparandæ, fidei propagandæ, libertati Ecclesiæ restituendæ, extirpandis erroribus & corruptelis tanto studio incubuit, ut ex Apostolorum ætate nullus Pontificum fuisse tradatur, qui majores pro Ecclesiâ Dei labores, molestiasque pertulerit, aut pro ejus libertate acriùs pugnaverit. Aliquot provincias à Simoniacâ labe expurgavit. Contrà Henrici Imperatoris impios conatus fortis per omnia athleta, impavidus permansit, seque pro muro domui Israel ponere non timuit, ac eumdem Henricum in profundum malorum prolapsum, fidelium communione privavit.

℟. Posui adjutorium super potentem & exaltavi electum de plebe meâ: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia.

℣. Inveni David servum meum oleo sancto meo unxi eum, * Manus.

Lectio VI.

Dum Missarum solemnia perageret, visa est viris piis columba è cœlo delapsa, humero ejus dextro insidens, alis extensis caput ejus velare; quo significatum est, Spiritûs sancti afflatu, non humanæ prudentiæ rationibus ipsum duci in Ecclesiæ regimine. Cùm ab iniqui Henrici exercitu Romæ gravi obsidione premeretur, excitatum ab hostibus incendium signo Crucis extinxit. De ejus manu tandèm à Roberto Guiscardo duce Northmanno ereptus, Cassinum se contulit atque indè Salernum ad dedicandum Ecclesiam Sancti Matthæi Apostoli contendit. Cùm aliquandò in eâ civitate sermonem habuisset ad populum, ærumnis confectus in morbum incidit, quo se interiturum præscivit. Postrema morientis Gregorii verba fuere; Dilexi justitiam & odivi iniquitatem; propterea morior in exilio. Innumerabilia sunt quæ vel fortiter sustinuit, vel multis coactis in urbe Synodis sapienter constituit; vir verè sanctus, criminum vindex & acerrimus Ecclesiæ defensor. Exactis itaque in pontificatu annis duodecim, migravit in cœlum anno salutis millesimo octogesimo quinto, pluribus in vitâ & post mortem miraculis clarus: ejusque sacrum corpus in Cathedrali Basilicâ Salernitanâ est honorificè conditum.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrinâ ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi & pervenit ad cœlestia regna. * Ipse. — Gloria Patri. * Ipse.

In III. Nocturno, Homilia in Evang. Vigilate, *de eodem Communi Nona lectio de S. Urbano, Vesp. à Capitulo de S. Philippo Nereo.*

Die XXV. Junii.

In Festo S. GULIELMI Abbatis.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui infirmitati nostræ ad terendam salutis viam in Sanctis tuis exemplum & præsidium collocasti; da

nobis, ita beati Gulielmi Abbatis merita venerari, ut ejusdem excipiamus suffragia, & vestigia prosequamur. Per Dominum.

In I. Noct. lect. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

GULIELMUS nobilibus parentibus Vercellis in Insubriâ natus, vix quartum decimum ætatis annum expleverat, cùm miro quodam pietatis ardore flagrans, Compostellanam peregrinationem ad celeberrimum Sancti Jacobi templum aggressus est. Quod iter unâ amictus tunicâ, ac duplici ferreo circulo præcinctus nudisque pedibus prosecutus, asperrimo frigoris & æstûs, famis & sitis, summo cum vitæ discrimine, perpessus est incommoda. Reversus in Italiam, novam ad sanctum Domini sepulchrum peregrinationem molitur; sed quominùs propositum exequatur varia atque gravissima intercedunt impedimenta divino Numine ad altiora & sanctiora religiosam juvenis indolem retrahente. Porrò in soliculo monte S. Urbano biennium inter assiduas preces, vigilias, chameunias & jejunia commoratus, divinâ subnixus ope, cæco lumen restituit, cujus miraculi famâ percrebescente, jàm Gulielmus latere non poterat: quare iterum Jerosolymam cogitat, & alacris se itineri committit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum; * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas; & ostendit illi regnum Dei. * Et.

Lectio. V.

DEI autem monitu, qui eidem apparuit, à proposito revocatur, utilior ac fructuosior tàm apud Italos, quàm apud exteras nationes futurus. Tùm Monasterium in Virgiliani montis cacumine, quod deindè Virginis est appellatum, loco aspero & inacesso mirandâ exædificat celeritate. Socios deindè viros & religiosos adciscit, eosque ad vivendi normam evangelicis præceptis & consiliis summoperè accomodatam, tùm certis legibus ex beati Benedicti institutis magnâ ex parte desumptis, tùm verbo & sanctissimæ vitæ exemplis, informat.

℟. Amavit eum Dominus & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. * Et.

Lectio. VI.

ALIIS deindè monasteriis erectis, clarior in dies Gulielmi, facta sanctitas, multos ad eum undique viros perducit, sanctitatis odore & miraculorum famâ allectos. Nam muti loquelam, surdi auditum, aridi vigorem, varioque & immedicabili morbo laborantes sanitatem ipsius intercessione receperunt. Aquam in vinum convertit, aliaque complura mirabilia patravit: inter quæ illud non silendum, quod, mulierculâ ad ejus castitatem tentandam missâ, in ardentibus prunis humi stratis, illæsum se volutavit: de quâ re certior factus Rogerius Neapolis Rex, indè in summam viri Dei venerationem adducitur. Demùm, tempore sui obitûs rege aliisque prænuntiato, innumeris virtutibus & miraculis clarus, obdormivit in Domino, anno salutis millesimo centesimo quadragesimo secundo.

℟. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam; * Quia te vidi

justum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. * Quia. Gloria Patri. * Quia.

In III. Noct. Homil. S. Hieron. Presbyt. in Evang. Ecce nos reliquimus omnia, *pro Abbatibus.*

Vesp. à Capitulo de SS. Martyr. Joanne & Paulo.

Die XVII. Julii.

In Festo S. ALEXII Conf.—*Semid.*

Oratio sequens ex Breviario Romano Lugdini edito ann. 1758 *excerpta, potest recitari convenientiùs quàm ea quæ vulgò desumitur ex Communi.*

Oratio.

Deus, qui beatum Alexium Confessorem tuum in mundi contemptu mirabilem effecisti; præsta, quæsumus, ut intercessionis ejus auxilio fideles tui terrena despiciant & ad cœlestia semper aspirent. Per Dominum.

Die XV. Augusti.

Officium Assumptionis B. M. V. fit ut in Breviario & Missa celebratur ut in Missali, sub ritu I. Classis cum Octavâ. At si ista xv. dies Augusti non sit Dominica, tunc ex Indulto diei 13 *Martii* 1819, *etsi in Dominicâ infrà Octavam recitetur Officium S. Joachim vel diei Octavæ S. Laurentii, Missæque privatæ cum alterutro Officio concordent, tamen in quâlibet ecclesiâ, Missa solemnis seu principalis dicitur de Assumptione B. M. V. cum Commemor. tùm Officii illius diei, tùm Dominicæ occurrentis* ~~cum~~ *Evangelio ejusdem Domin. in fine Missæ. Similiter Vesperæ solemnes in Choro dicuntur de eodem Festo Assumptionis, cum iisdem Commemorationibus.*

Die XXV. Augusti.

In Festo S. Ludovici, lectiones I. Nocturni dicuntur de libro Ecclesiastici, Beatus vir, &c. *ut in Communi Conf. non Pontif. Secundo loco,*

Mense Octobri.

In Festo B. V. M. de Victoriâ, de quo in Calendario suprascripto mentio habita est, Officium & Missa eadem sunt, ac in Festo S. S. Nominis B. V. M. *Exceptis quæ sequuntur. In Antiphonâ ad* Magnificat, *I. Vesperarum ac in VII. Responsorio Matutini, dicitur* tuam sanctam Festivitatem. *In oratione omittitur* Nomine &. *Lectiones II. Noct. sumuntur de die Octavâ Nativitatis B. V. M* Hilarem video &c. *Lectiones III. Noct. de Officio S. Rosarii. Comm. Domin. occurr. in utrisque Vesp. & Laudibus, de quâ dicitur etiam IX lectio. Ad Missam, Evang.* Loquente Jesu.

Mense Novembri.

Etsi de S.S. Patronis sivè Titularibus ecclesiarum parochialium fiat Officium sub Ritu Dupl. I. Classis *cum Octavâ, prout respectivè in anno occurrunt, de iis tamen, juxtà Edictum Episcopale diei* 22 *Decembris* 1810, *exceptis quatuor in dicto Edicto memoratis, nulla fit solemnitas in populo nisi Dominicâ primâ post Festum Omnium Sanctorum. Eâ porrò Dominicâ, in omnibus Ecclesiis Parochialibus, in Indulto Apostolico mensis Februarii* 1810, *Missa solemnis cantatur de S. Patrono seu Titulari ecclesiæ cum Commemora-*

tione Festi occurrentis (si adsit aliquod) & Dominicæ. Vesperæ dicuntur de Officio occurrente cum Commemoratione S. Patroni seu Titularis ante omnes alias commemorationes.

Die III. Decembris.

In Festo S. Francisci Xaverii, lectiones I. Nocturni sumuntur de libro Ecclesiastici, Beatus vir, *ut in Communi Conf. non Pont. 2°. loco,*

Die VII. Decembris.

Ad I. Vesp. Conceptionis B. V. M. nulla fit commemor. S. Ambrosii.

QUÆDAM EXCERPTA E DECRETIS SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS.

1. Genuflectendum est semper ab omnibus transeuntibus ante SS. Sacramentum, etiàm dùm fiunt Processiones per Ecclesiam, & contraria consuetudo declaratur abusus.—14 *Decemb.* 1602.

2. Decretum de die 11 Junii 1605, quod cæremonialis liber non tollat laudabiles & immemorabiles consuetudines, habet locum in omnibus regnis & locis Christianitatis.—17 *Junii* 1606.

3. Cæremoniæ novæ non inducendæ, nec antiquæ immutandæ, absque expressâ licentiâ, quam dare debet *S. R. C.*—12 *Maii* 1612.

4. In primis Vesperis communibus diei Octavæ & Dominicæ privilegiatæ, Vesperæ debent recitari cum Psalmis Sabbati, & à Capitulo de Dominicâ privilegiatâ, addendo in fine commemorationem diei Octavæ.—9 *Nov.* 1622.

5. Si Festum SS. Apostolorum Philippi & Jacobi, vel Inventionis S. Crucis, aut S. Joannis ante Portam Latinam, occurrerit infra Octavam Ascensionis, Præfatio in Missâ erit de Apostolis vel de Cruce, sed *Communicantes,* de Ascensione.—18 *Augusti* 1627.

6. In diebus quibus non potest fieri de Festo duplici, prohibentur Missæ Votivæ, & de *Requiem.*—28 *Augusti* 1627.

7. In nocte Nativitatis Domini, post cantatam primam Missam, nullo modo possunt aliæ duæ immediatè celebrari.—20 *Aprilis* 1641.

8. In Missis Ferialibus quæ contingunt à Dominicâ Passionis ad Feriam V. Cænæ Domini, si faciendâ obveniat Commemoratio de Simplici, omittenda est tertia oratio, quæ pro secundâ assignatur in Missali, nempe pro Ecclesiâ, vel pro Papâ. 22 *Nov.* 1659. Idem observandum est infrà Octavas Paschæ et Pentecostes.

9. Symbolum in Missâ solemni potest decantari in illâ Ecclesiâ, ubi est Altare erectum sub invocatione alicujus Sancti, ratione concursûs, ad præscriptum Rubricarum, licèt de eo fiat Officium sub Ritu semiduplici, ut pro Festo S. Antonii de Padua declaravit *S. R. C.*—1 *Aprilis* 1661.

10. In die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, Sacrificia possunt à Sacerdotibus celebrantibus applicari ad libitum, scilicet vel pro omnibus Fidelibus Defunctis, vel pro aliquibus tantùm.—4 *Augusti* 1663.

11. Si Festum simplex occurrit eo die, quo fit de Festo duplici, infra Octavam Corporis Christi, tunc legitur 9. lectio de eodem Festo simplici.--12 *Septemb.* 1671.

12. Occurrente Festo Purificationis B. M. V. in Dominicis Septuagesimæ, vel similibus aliis privilegiatis, ità ut illius Officium ex hoc contingat transferri, non est ob id protrahenda etiàm recitatio Antiphonæ *Alma Redemptoris*. Sed die 2. Februarii post Completorium, illâ dimissâ, sumenda est Antiphona *Ave Regina Cœlorum*, sublato quolibet asserto difformi quarumcumque Ecclesiarum usu sive consuetudine; ità ab omnibus, qui Romano Breviario utuntur, pariformiter servari mandavit *S. R. C.* 11 *Januarii* 1681.

13. Officium Angelorum Custodum occurrens cum alio Duplici minori, debet habere integras Vesperas. 1 *Martii* 1681.

14. Decisum jàm fuit (nempe die 30 Sept. 1679,) quod de Festo translato faciendum sit Officium die immediatè sequenti, non impeditâ, etiamsi adsit aliud ejusdem dignitatis Festum priùs translatum; non tamen idem intelligendum est, si adsit aliud Festum, seu Officium majoris Ritûs priùs translatum.—1 *Martii* 1681.

15. In Missis Votivis privatis, de SS. Sacramento, & de Officio duplici quæ celebrantur in Ecclesiis, ubi adest SS. Sacramentum expositum occasione quadraginta horarum, non dicitur *Credo*, nisi aliter competat Missæ Officii duplici de die.—2 *Decembris* 1684.

16. In Missâ privatâ de Sancto duplici, vel semiduplici, de quo tali die fit Officium, potest quidem fieri Commemoratio de SS. Sacramento exposito occasione Quadraginta horarum, sed omittenda in Festis primæ & secundæ Classis. 2 *Dec* 1684.

17. Occurrente eâdem die Festo novem Lectionum Kalendarii particularis cum altero festo Kalendarii universalis, quæ tamen sint ejusdem Ritûs, priùs recitari debet de Festo Kalendarii particularis, & posteà universalis.—22 *Januarii* 1689.

18. Non licet aliquid ex devotione, seu autoritate privatâ miscere, mutare, vel apponere inter ea, quæ integrant Officia cujusvis diei, quia in Officiis Sanctorum nihil est addendum, vel immutandum, nisi à S. Sede Apostolicâ concessum fuerit.—10 *Junii* 1690.

19. In Missâ Patroni minùs principalis non debet dici *Credo*. S. R. C. 2 Dec. 1684, *in Beneventana*, & 15 Septembris 1691, *in Licien*, in quâ declaratum fuit, particulam *Patroni* intelligendam esse de Patrono principali tantùm, nec extendi posse ad minùs principales; & ideò in horum Missâ non esse dicendum Symbolum.

20. Evangelium pro solemni benedictione Palmarum à Sacerdote celebrante absque Diacono & Subdiacono, canendum est in cornu Epistolæ.—27 *Aprilis* 1697.

21. In Depositione Defunctorum in verbis illis: *Non intres in judicium cum servo tuo, Domine, quia nullus apud te justificabitur homo*; quando est mulier, aut plures sunt defuncti, non possunt verba *servo tuo*, immutari in *servâ tuâ* vel *servis tuis* absque Sacræ Rubricæ læsione, & servandum est Rituale.--31 *Augusti* 1697.

22. In Expositione, & Repositione SS. Sacramenti non est addendum *Alleluia* ad Versiculum *Panem de Cœlo* &c. (5 Junii 1698) Hæc resolutio non est intelligenda de tempore Paschali, nec de diebus infra Octavam Corporis Christi.

23. In Festis SS. Martyrum, Confessorum & Virginum, quæ celebrantur sub Ritu duplici majori non est dicendum Symbolum in Missâ, sed serventur Rubricæ generales Missalis Romani, cap. XI. de Symbolo.—19 *Junii* 1700.

24. In Sacrificio Missæ non est adhibenda Palla à parte superiori drappo serico cooperta.—*Jan.* 1701.

25. Lectiones primi Nocturni de Exodo, quæ leguntur in Dominicâ IV. Quadragesimæ, quoties ita sit impedita aliquo Festo primæ Classis, reassumendæ sunt intra illam Hebdomadam in Festo occurrente lectionibus propriis primi Nocturni quæ desumerentur de Scripturâ occurrente, si Festum illud extra Quadragesimam incidisset.—26 *Novembris* 1731.

26. In Dominicâ in Albis potest legi nona Lectio de simplici Festo occurrente, ut accidit anno 1735, de Sancto Aniceto.—5 *Maii* 1736.

27. Quando in primis Vesperis S. Hermenegildi Martyris, Hymnus proprius non fuerit recitatus, ponendus est in Matutino, & Hymnus Matutini substituendus est in Laudibus.—5 *Maii* 1736.—Habemus similem ritum in officio S. Martinæ die 30 Januarii, in quo, si, ad primas Vesperas recitatus non fuerit hymnus proprius, hic conjungitur & fit unus cum hymno Matutini.

28. Ab orationibus expungenda sunt cognomina & patriæ Sanctorum.—23 *Junii* 1736.

29. Dùm Missa cantatur coram SS. Sacramento in Altari exposito, debet fieri commemoratio de eodem SS. Sacramento post omnes alias commemorationes de præcepto, & in Missis solemnibus tantùm Festorum primæ & secundæ Classis est facienda sub unica conclusione.—23 *Junii* 1736.

30. Quando dies octava Nativitatis B. Mariæ incidit in Dominicâ, in quâ celebrari debet festum SS. Nominis ejusdem, nulla fit commemoratio Nativitatis.—23 *Junii* 1736.

31. Quando occurrit Vigilia aut Feria Quatuor Temporum infra Octav. Conceptionis B. M. V. debet recitari Officium de die infra Octavam. Missæ autem, sive cantentur, sive legantur, sint de Feriâ Quatuor Temporum cum secundâ Oratione de Octavâ & tertiâ de Spiritu Sancto, quæ semper dicitur infra Octavas B. M. V. juxta Titul. 9. de Orationibus n. 7. & 9. nam Oratio, quæ ibi præscribitur dicenda secundo loco, ponitur tertio loco.—23 *Junii* 1736.

32. Privata Officii defunctorum recitatio pro generali illorum commemoratione absolvi licite potest post vespertinas horas Festi omnium Sanctorum; in Choro autem adimplenda est mane die secundâ Novembris: nisi ut populi commodiùs & frequentiùs illis interesse possint, contraria jàm faceret consuetudo. 4 *Sept.* 1745.

33. In die obitûs vel depositionis alicujus defuncti Sacerdotis, dici poterit vel Missa prima, quæ est pro Episcopis assignata, ut in Commemoratione omnium Fidelium defunctorum, vel ea quæ est secundo loco posita, quæ est in die obitûs, seu depositionis, dummodò oratio pro eo designata: *Deus, qui inter Apostolicos Sacerdotes,* &c. omnino adhibeatur. Similiter agendum erit in anniversario pro Sacerdote defuncto.—29 *Januarii* 1752.

34. Missæ privatæ de *Requiem* etiam corpore præsente, & insepulto dici non possunt diebus quibus fit de Officio duplici etiam minori, vel aliis à rubricâ exceptis, & quæcumque consuetudo in contrarium abusus esse declaratur, Missa tamen unica solemnis insepulto corpore cebrari poterit etiam in Dominicis & Festis diebus, non tamen solemnioribus primæ Classis.—29 *Januarii* 1752.

unt Feria
Concep-
icium de
em, sive
le Feriâ
dâ Ora-
tu Sanc-
tavas B.
ous n. 7.
scribitur
tio loco.

recitatio
oratione
nas ho-
Choro
secundâ
odiùs &
contra-
1745.
s alicu-
rit vel
is assi-
mnium
est se-
obitùs,
pro eo
cos Sa-
Simili-
ro Sa-
752.
etiam
ci non
io du-
câ ex-
a con-
Missa
orpore
Fes-
s pri-